

Промышленіето; желе да Богъ быде хваленъ, и благословенъ вѣчнѣ.)

БЛАГОСЛОВИ, душе моя, Господа: Господи Боже мой, возвеличилъ си се твзрдѣ многѣ: честь и великолѣпіе си влеченъ:

2 Който си се швилъ свѣтлостъта както въ ризѣ, Който простирашъ небото както завѣсѣ:

3 Който покрыва съ воды горницыте Свои: Който прави облацыте колесницѣ Своа. Който ходи на крылата вѣтрени:

4 Който прави ангелыте Свои дѣхове, слугите Свои огненный пламикъ:

5 Който утверждава землата на основаніето ѿ, за да се не преклони въ вѣкѣ вѣка.

6 Съ бездната, както съ ризѣ, покрывъ си а: водыте застанаха на планиныте:

7 Отъ запрещеніето Твое покѣгнаха: ѿ гласѣтъ на-гърмавицата Твоя ѿтрзгнахасе върже:

8 Искачихасе на планиныте, слѣзнаха въ долиныте, въ мѣстото което си шпредѣлилъ за нухъ:

9 Положилъ си предѣлъ, (който) не ще да прейдатъ, нито ще сѣ взрнатъ за да покрыватъ землата.

10 Който испраца источницы въ долиныте, за да течатъ помеждѣ планиныте (воды):

11 Напоюватъ сичките звѣрѣе на-полето: и дивыте осли изгасватъ жаждата си:

12 Близъ при нухъ птицыте небесни обитаватъ, (и) междѣ стеклата пѣатъ.

13 Който напоюва горыте ѿ горницыте Свои: ѿ плодѣтъ на-дѣлата Твоя насыщавасе землата.

14 Който прави да проникнѣва трава за скотѣете, и (секакво) зеліе за употребленіе на-человѣка, за да изважда їастіе ѿ землата.

15 И вино което весели сзрдцето на-человѣка,